

Venčí za každého počasí.
Neštítí se mršin ani rybích skeletů v srsti
vyváleného psa se nacházejících.
S návštěvou zvěrolékaře neotálejí.
Samí vyhledávají lékaře sporadicky.
Berou si půjčku na léčbu a zotavení psa.
S lidmi se cítí osamocení, se psy celiství.
Těší se na shledání, těžko se loučí.
Poslední loučení vezme oběma kus srdce.



Lásce ke psu se člověk upíše na celý život.
A proto jsou pejskaři psanci.



Mé *psanství* začalo tím, že jsem psům pořídila dům. Potom
jsem pro ně pořídila auto. A pak jsem jim pořídila svůj život.
A ten jsem jim podřídila.

Psi mě naučili prázdnotě slov.
Důležitosti být v souladu s každou situací.
Naučili mě vidět svět jako zrod a zánik.
Naučili mě, že vesmír je *stavem* a život *představou*.
Naučili mě, že se někdy musím vzdát sama sebe, abych se
našla.
Naučili mě, že se člověk nemusí narodit jako vůdce smečky,
ale může se jím stát.

**Vybrat si svou cestu ve spoustě cest
znamená věřit a nechat se vést.**

